

تأثیر پاراکسون بر سیستم آنتی اکسیدان و پراکسیداسیون لیپیدهای بافت کبد موش صحرایی

منصوره حاجی‌غلامعلی (MSc)^۱- دکتر مهوش جعفری (Ph D)^۱- دکتر علیرضا عسگری (Ph D)^۱- دکتر رضا حاجی‌حسینی (Ph D)^۱- میریم صالحی (MSc)^۲- محمد سلیمان (MSc)^۳

*نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (عج)، دانشکده پزشکی، گروه بیوشیمی، مرکز تحقیقات شیمیابی

پست الکترونیک: jafari@bmsu.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۸/۱۰ تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۱۵

چکیده

مقدمه: آثار سمی برقی از ارگانوفسفات‌ها از طریق تولید رادیکال‌های آزاد و اختلال در سیستم‌های آنتی‌اکسیدان بدن است. پاراکسون متابولیت فعال پاراکسون است.

هدف: ارزیابی تأثیر پاراکسون بر سیستم آنتی‌اکسیدان کبد موش صحرایی.

مواد و روش‌ها: موش‌های آزمایشگاهی نر نژاد ویستار به صورت تصادفی در ۴ گروه کنترل (حال دیازینون) و سه گروه آزمایش که دوزهای مختلف پاراکسون (۰/۰، ۰/۷ و ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن) را به صورت داخل صفاقي دریافت کردند. ۲۴ ساعت پس از تزریق، حیوانات با اتر بی‌هوش و بافت کبد خارج شد. بعد از هموزنگ کردن بافت کبد، فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز (SOD)، کاتالاز (CAT)، گلوتاتیون-S-ترانسفراز (GSH) و لاکتات دهیدروژناز (LDH) و همچنین غلظت گلوتاتیون (GSH) و مالون دی‌آلدیید (MDA) توسط روش‌های بیوشیمیابی تعیین شد.

نتایج: پاراکسون فعالیت آنزیم‌های SOD و LDH و میزان MDA را در دوزهای بالاتر از mg/kg ۰/۳، افزایش می‌دهد، در حالی که غلظت GSH را در مقایسه با گروه کنترل به طور معنی‌دار کاهش داد. فعالیت GST به طور معنی‌داری (P<۰/۰۵) در دوزهای ۰/۳ و ۰/۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن پاراکسون افزایش و در دوز ۱ در مقایسه با گروه کنترل کاهش یافت.

نتیجه گیری: پاراکسون احتمالاً باعث الای تولید رادیکال‌های آزاد و استرس اکسیداتیو وابسته به دوز می‌شود. افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان ناشی از افزایش ظرفیت سمزدایی بافت کبد است. کاهش GSH نشان‌دهنده نارسایی سیستم دفاعی آنتی‌اکسیدان برای مقابله با رادیکال‌های آزاد است و افزایش MDA با پراکسیداسیون غشای کبد همراه است.

کلید واژه‌ها: آنتی‌اکسیدان‌ها/ پاراکسون/ پراکسیداسیون لیپید/ کبد/ موش صحرایی

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره نوزدهم شماره ۷۵، صفحات: ۱-۱۰

مقدمه

ارگانوفسفه‌ها، هنوز استفاده آن بطور وسیع ادامه دارد (۴ و ۵). همچنین این ترکیب به عنوان یک داروی مؤثر روی گلوکوم در چشم پزشکی نیز کاربرد دارد (۶).

تاکنون طیف وسیعی از آثار متفاوت برای ترکیبات ارگانوفسفات گزارش شده است (۴). بسیاری از این آثار ارتباطی با مهار آنزیم استیل کولین استراز ندارد، بلکه توسط مکانیسم‌های دیگر سلولی القا می‌شود. یکی از این مکانیسم‌ها تولید رادیکال‌های آزاد توسط این ترکیبات و اختلال در سیستم‌های آنتی‌اکسیدان بدن است (۴ و ۷). به دلیل تنوع استخلافل‌ها در ساختمان شیمیابی ارگانوفسفات‌ها در مورد سایر آثار غیروابسته به مهار کولین استراز، این عوامل

ارگانوفسفات‌ها ترکیبات شیمیابی است که در کشاورزی، صنعت، باغبانی، دامپزشکی و منازل استفاده می‌شوند (۱ و ۲). در ایران این ترکیبات به عنوان سومین علت مسمومیت و علت اصلی مرگ و میر ناشی از مسمومیت گزارش شده است (۳). این ترکیبات به صورت برگشت‌ناپذیر باعث فسفریله شدن سرین موجود در جایگاه فعال آنزیم کولین استراز می‌شود. با مهار این آنزیم و تجمع استیل کولین، یک بحران کولی نرژیک ایجاد می‌گردد (۱ و ۲). پاراکسون متابولیت فعال حشره‌کش پاراتیون و یکی از سمی‌رین آفت‌کش‌ها است. شدت مسمومیت حاد این ارگانوفسفات نسبت به سایر عوامل دارای اهمیت است و با وجود ممنوعیت استفاده از این